

Год. I.

Плѣвень, 1 октомври 1911 г.

Кн. I.

Пепиниеристъ

Списание на дружеството о о о о о
о о о о на Българскитѣ пепиниеристи.

УРЕЖДА:

редакционенъ комитетъ.

СЪДЪРЖАНИЕ

Къмъ читателитѣ.

Първиятъ конгресъ на Българскитѣ пепиниеристи .

Каква ще бжде организацията на дружеството на
Българскитѣ пепиниеристи .

Хроника: Разрѣшенъ вносъ на американски лози.

Земледѣлска изложба въ Ломъ. — Лозарска

сбирка въ Ломъ. — Чехска изложба на зем-

ледѣлски машини въ София. — Земледѣлска

изложба въ Тат. Пазарджикъ. — Вносъ на

облагородени лози .

Наредби и съобщения отъ д-то: Уставъ на

дружеството. — Окржжно № 73. — Управи-

теленъ съвѣтъ. — Каква ще бжде организа-

цията на Българскитѣ пепиниеристи .

Свѣдения за състоянието на укоренилищата

и маточницитѣ и търговията съ ло-

зовъ материалъ Стара Загора, Сливенъ и

Сухиндолъ.

„Пепиниеристъ“ излиза еднажъ въ мѣсеца.

Годишенъ абонаментъ 3 лв. за България, 5 лв. за странство.

ЕДИНЪ БРОЙ 25 СТ.

Редакция и администрация — Плѣвень.

А. Влаевъ & С^{-ие}

РУСЕ — СУХИНДОЛЪ — ПАВЛИКЕНЕ.

ПРОДАЖБА НА ЕДРО

на

чисти натурални вина и ракий
Джибровка, Мастика, Каленка, Ромъ, Конякъ
и други.

Доставяме всички прибори _____.

_____ по винарство и лозарство

СОБСТВЕНЪ АМЕРИКАНСКИ

лозовъ разсадникъ,

въ който има извънредно добръ присаденъ
материалъ, отъ всички видове американски
подложки съ калеми отъ прочутата Сухин-
долска гъмза, Руманка (виненка), Памидъ, Ди-
мятъ, Мискетъ, Чаушъ, разни рѣзници, Афузъ-
Али, Пехливанъ, Фоча, Сенсо, Шасла-доре и др.

Калемитъ сж взети отъ Сухиндолъ, Кара-
есенъ, Червена-Вода, Русе, Варна и Кричимъ.

Продаваме гладки американски рѣзници
отъ всички сортове.

Цѣни доста износни, условия леки.

Свѣдѣния и упжтвания при първо поискване.

Съ почитание;

А. Влаевъ & С-ие.

СОБСТВЕНЪ
АМЕРИКАНСКИ ЛОЗОВЪ РАЗСАДНИКЪ

на

Николай Т. Обрѣтинчевъ
въ С. Сухиндолъ.

Съобщавамъ на П. Г. интересующи се лозари, че и прѣзъ тази година произведохъ, и имамъ за проданъ първокачествени *облагородени и укоренени* американски лози отъ всички сортове подложки. Лозитѣ сж присадени съ найотбрани родовити мѣстни и десертни грозда, а именно:

Прочутата Сухиндолска гъмза, Памидъ, Мискетъ, Чаушъ, Сензо, Тилки-куйру, Димятъ, разни разакии, Фоча, Зейнелъ, Ауузъ-Али и много други.

ПОРЪЧКИ ПРИЕМАМЪ ОЩЕ СЕГА.

Цѣни доста износни и условия леки.

Цѣноразписъ и упжтвания давамъ при първо поискване.

Съ почитание: **Н. Т. Обрѣтинчевъ.**

Голѣмъ маточникъ отъ най-добритѣ

АМЕРИКАНСКИ ЛОЗИ

на

Иванъ Бѣлчевъ & Синъ
Стара-Загора.

Тая година продава напълно узрѣли гладки
 прѣчки отъ всички сортове.

САМО 500,000

ОБЛАГОРОДЕНИ УКОРЕНЕНИ

американски лози

Разсадника на Американски лози на

Петръ Д. Сутринковъ & Ради Ст. Великовъ
КРАЙ ГР. РУСЕ.

Пуска за проданъ прѣзъ настоящия сезонъ.

Лозаритѣ ще намѣратъ строго сортирани и добрѣ подобрани облагородени лози отъ винени мѣстни и чуждестранни десертни грозда, присадени върху най-изпитанитѣ американски лози. Лози съ не добра спойка и неразвитъ лѣторастъ прѣдварително унищожаваме.

Приемаме засаждане на лозя по споразумение и при много износни условия.

За каквито и да е съвѣти по новото лозарство, лозаритѣ могатъ да се обърнатъ направо до разсадника писмено или устно, отъ кждѣто веднага ще бждатъ упжтени.

Любителитѣ и интересующитѣ се всѣкога при посѣщение на разсадника ще намѣратъ добъръ приемъ.

Продаваме диви укоренени лози отъ всички сортове
АМЕРИКАНСКИ ЛОЗИ.

Доставяме гладки рѣзници въ голѣмо и малко количество. Поржкитѣ да се отправятъ лично до насъ. Цѣноразписъ изпращаме веднага при поискване даромъ.

Съ почитание:

Сутринковъ & Великовъ.

Къмъ читателитѣ.

Списание „Пепиниеристъ“ е органъ на дружеството на българскитѣ пепиниеристи и, като таквъ, неговата програма ще се движи въ рамкитѣ на устава на дружеството, като дава ясна прѣдстава за положението на пепиниерството въобще и прѣпоръчва мѣрки за неговото подобрене.

Материалътъ ще бѣде разпрѣдѣлянь както слѣдва:

I Уводна статия. II Специални статии. III Хроника. IV Наредби и съобщения отъ дружеството. V Изъ българскитѣ и чуждестранитѣ лозарски списания. VI Практически съвѣти. VII Свѣдѣния за състоянието на укоренилицата и маточницитѣ и търговията съ лозовъ материалъ. VIII Метеорологически бюлетинъ.

Уводната статия ще третира всѣкога въпроси на деня, които вълнуватъ пепиниериститѣ.

Въ специалнитѣ статии ще се дава поучителенъ материалъ съ научна стойностъ и прямо интересуваще практиката на пепиниериста.

Често пжти въ тоя отдѣлъ ще намиратъ мѣсто и статии чисто лозарски, прѣдмета на които, обаче, прѣдставлява извѣстенъ интересъ за пепиниериста.

Хрониката ще съдържа свѣдѣния отъ общъ характеръ.

Всички наредби и съобщения, които управителния съвѣтъ прави, ще се помѣстватъ въ четвъртия отдѣлъ.

Въ отдѣла „изъ българскитѣ и чуждестранитѣ лозарски списания“ ще се дава резюме отъ интересуващи пепиниериста статии публикувани изъ нашитѣ и по-важнитѣ чужди списания.

Отдѣла „практически съвѣти“ ще съдържа полезни съвѣти изъ домакинския животъ.

Въ седмиятъ отдѣлъ ще се помѣстватъ: „свѣдѣния за състоянието на укоренилицата и маточницитѣ и търговията съ лозовъ материалъ“ събирани чрѣзъ кореспондентитѣ на дружеството. Тоя отдѣлъ ще бѣде единъ отъ най-важнитѣ съ своитѣ цѣнни данни, които интересуватъ цѣлия лозарски свѣтъ.

На краятъ на всѣки брой на списанието ще бѣде помѣствана една таблица съдържаща метеорологически свѣдѣния за по-важнитѣ центрове производители на лозовъ материалъ.

За сега списанието ще излиза еднажъ въ мѣсеца, обаче желанието на редакцията е щото „Пепиниеристъ“ да може да излиза всѣка седмица. Къмъ това тя ще се стрѣми, защото, колкото по-често излиза списанието, толкова по-добрѣ читателитѣ ще се държатъ въ течение на разнитѣ въпроси, които засѣгатъ тѣхнитѣ интереси.

Първиятъ конгресъ на Българскитѣ пепиниеристи въ гр. Плѣвенъ.

Другари пепиниеристи,

Извѣстно Ви е, че група пепиниеристи свикаха на 28 августъ т. г. въ гр. Плѣвенъ първия конгресъ на пепиниериститѣ, който, за щастие на всички, се състоя.

Въпрѣки слабото оповѣстяване отъ страна на инициаторитѣ, за свикването на конгреса, назрѣлата нужда за сдружаване и дневнитѣ въпроси, поставени на разрѣшение, на караха много пепиниеристи отъ четиритѣ крайща на лозарска България да напустнатъ работата си и да добавятъ тукъ, за да поставятъ основния камѣкъ на бждащата организация — дружество на Българскитѣ пепиниеристи. Дружество, което ще ратува за изучаване и защита икономическитѣ интереси на пепиниерството и което ще се старае да изучава основно икономическитѣ, почвенитѣ, климатическитѣ, техническитѣ и други условия, които указватъ влияние при възобновяването на лозята ни. Въобще ще се бори за повдигане на пепиниерството и лозарството у насъ, които съставляватъ единъ отъ главнитѣ поминѣци на голѣма частъ отъ населението ни.

Важността на конгреса извика въ Плѣвенъ много прѣдставители на истинскитѣ пионери въ пепиниерството и лозарството у насъ, за да признаятъ всички единодушно, че до сега пепиниерството и лозарството у насъ сж биле тикани въ криви и опасни пжтища, било отъ заинтересувани лица, било по незнание или непослѣдователностъ, и че по тѣзи пжтища неможе да се върви по-нататѣкъ, защото не се оправдаватъ надеждитѣ и разходитѣ.

Всички изтъкнаха необходимостта отъ сдружаване на всички пепиниеристи, за да поведатъ обща борба съ всичко, което имъ прѣчи за постигането на поставенитѣ цѣли и съ общи усилия да отворатъ нови и проучени пжтища, по които да тръгнатъ всички задружно за да оправдаятъ прѣдназначението си.

Конгреса не остана не забѣлѣзанъ и отъ търговцитѣ на гладѣкъ материалъ, българи и чужденци, които бѣха изпратили свои прѣдставители, за да слѣдатъ отблизо работата и силата му, защото тѣ знаеха, че стрѣлитѣ ни ще бждатъ насочени прѣди всичко къмъ тѣхъ т. е. къмъ тѣхната лоша стока, която е една отъ главнитѣ виновници за невярението на нѣкои лозя у насъ. Всички видѣха, че тукъ не бѣха се събрали хора само за парадиране, а хора съ силно засегнати интереси, съ познати болки и пълно убѣждение и

твърдо рѣшение, че трѣбва всички сдружени да издигнемъ протеста си противъ виновниците и съвмѣстно — пепиниеристи, лозари и държавни органи — да се заловимъ за сериозна работа за да подобримъ толкозъ необходимото ни лозарство.

Извѣстно е на всички ни, че, не прѣди много години, България бѣше една отъ първитѣ лозарски страни на Балканския полуостровъ. Продукта на лозата — виното — бѣше до толкозъ въ употребление, „че е станало поговорка какво българина почва и свършва всѣка работа съ черпене — пие на вино“. Вънъ отъ това лозата е една отъ най-доходнитѣ култури у насъ и ни се явява като необходимостъ.

Появилата се филоксера въ Франция не пропустна и насъ да посѣти, като въ късо врѣме унищожи всичкитѣ ни лозя. Удара го почувствувахъ не само лозаритѣ, а всички и самата държава се лиши отъ едно голѣмо перо въ своя приходенъ бюджетъ.

Трѣбваше да послѣдваме примѣра на Франция и други пострадали по-рано страни и да възприемемъ възобновяването на лозята си съ американската лоза. Началото на всичко ново е трудно, но за насъ бѣше свършено трудно. Ние не изучихме основно културата на новата лоза съобразно нашитѣ почвени и климатически условия, които сж свършено различни въ всѣки край, а се впуснахме слѣпешката и я ударихме просто на копиране, безъ огледъ на нашитѣ условия. Плюсъ това, като прибавимъ и грѣшкитѣ направени при невѣрното копиране, получи се отъ всичко една голѣма нула.

Отначало ангажирала се държавата съ възобновяването на лозята съ неподготвенъ и недостатъченъ персоналъ, направи много грѣшки и тикна новото ни лозарство въ свършено криво направление. По-послѣ се застигнаха сили, но лицата застанали на чело на това дѣло, като виши чиновници-ръководители, ги задушаваха и сѣжваха и тѣ трѣбваше до скоро да вървятъ по отжипанитѣ пѣтеки.

У насъ да бъдешъ чиновникъ съ желание за свободна и ползотворна работа, значи да бъдешъ прѣхвърганъ отъ единия край на България на другия и най-послѣ изхвърленъ на пѣтя и то отъ хора случайно застанали на чело на управлението, които поставятъ своитѣ капризи и интереси по-високо отъ всичко общо. За да се доберемъ до положителни резултати въобще по коя и да е земеделъска култура, а най-вече по американската лоза, трѣбва да се работи редъ години и то по опрѣдѣленъ планъ и при истатъчни срѣдства, свобода и удобства. Това може да го извърши само една държава, защото разполага съ срѣдства, персоналъ и сила.

И наистина, до сега какви ли не учрѣждения се създаваха като: разсадници, училища, станции, опитни полета и др., но само за форма и то по подражание отъ вънъ. Отначало всичко се почваше съ жаръ, като се прѣснаха доста народни пари, но, не слѣдъ дълго врѣме, оставиха ги или безъ персоналъ, като изхвъргаха по-сѣбуденитѣ и самостоятелни и ги замѣстваха съ чичово и вуйчово, или пъкъ безъ срѣдства. Такива учрѣждения съществуватъ и сега въ голѣми здания и обширни полета, но нито едно не е оправдало напълно прѣдназначението си.

Често пжти шефовеѣ на тия учрѣждения, вмѣсто да се заловятъ за сериозна и ползотворна работа, тѣ се занимаватъ съ уреждането на своитѣ кабинети, като ги тжпчатъ съ всевъзможни луксозни канапета, шкафове и пр. — нѣща купувани съ паритѣ опрѣдѣлени за изучаване на лозарството и научаване населението, което дава тия пари.

Слѣдъ държавата, на сѣзната се появи и частната инициатива не подготвена и безъ нуждитѣ срѣдства за тая трудна и непозната работа.

Ние, възхитени отъ нѣкой случайно добъръ резултатъ въ пепиниерството или лозарството, се впускаме масово и при първия ни още неуспѣхъ, напускаме и вземаме съвършено противоположно направление, като се натѣкваме на още по-лоша крайностъ. Па и самото министерство на Търговията и Земледѣлието едва ли нѣкога е имало и слѣдвало опрѣдѣлена ступанска политика по лозарството, а както казахме възприема всичко на бърже — почва го и въ скоро врѣме го изоставя. И да се намѣри нѣкой да нареди нѣщо по-свѣсно, понеже у насъ управницитѣ бърже и топантъ се мѣнятъ, наследилия го, съ единъ замахъ, унищожаватъ всичко съградено до тогава, за да почне на ново съ още по-голѣми грѣшки.

Така се лутахме изъ мъглата до сега за да си оплетатъ други кошницата съ наши прѣчки и така ще се лутаме до тогава до когато ние членовеѣ — данѣкоплатцитѣ — на тая държава не се замислимъ сами за своя халъ и сдружени съ своитѣ сгруппирани сили завъртимъ сами тая държавна машина за да върви тѣй, както диктуватъ нашитѣ интереси.

При тия неблагоприятни условия, трѣбваше нашия пепиниеристъ да произвежда лози, а нашия лозаръ да сажда лозя.

Лозаря възхитенъ отъ описанитѣ му резултати на новата лоза и понеже не можеше да живѣе безъ лоза впусна се съ всички свои срѣдства въ неизвѣстното за него ново лозарство. безъ да подозира, че това ще му свѣржи рѣцѣтѣ за много години, защото самитѣ му учители не познаваха основно новата лоза и го тикаха въ криви и опасни пжтища. Даскалитѣ казваха едно, пепиниериста играѣ

отъ външни и вътрѣшни търговци на гладкия материалъ — произвежда друго, лозаря иска трето; а грубата дѣйствителностъ даде всѣкому заслуженото, като възнагради само търговцитѣ на гладкия материалъ, а другитѣ остави безъ лозя и сръдства за да се обвиняватъ единъ другъ. Тогава настъпи охлаждане и разочарование въ редоветѣ на пепиниериститѣ и лозаритѣ. Това ги застави да съзнаятъ, че трѣбва прѣди всичко да изучимъ основно новото лозарство и то при нашитѣ условия и постепенно и прѣдпазливо да го въвеждаме за да се доближимъ съ по-малко жертви до желаното.

Държавата почна да се поправа, но тя ще се поправи напълно само слѣдъ като ние колективно ѝ покажемъ своитѣ и нейнитѣ грѣшки и болки, за да насочи материалнитѣ и научнитѣ си сили, тамъ кждѣто е най-целесъобразно.

На всѣкадѣ държавата е почвала всѣко нововъвеждане, но частната инициатива трѣбва да го подеме съ още по-големо осърдие и да му даде насока такава каквато нейнитѣ интереси диктуватъ. Държавата трѣбва да си остане само висшъ ръководителъ, учителъ и строгъ контролоръ въ новото лозарство. Но нека сжщата тая държава бжде по-щедра къмъ борящитѣ се съ земята, защото най-много отъ тѣхъ събира, а най-малко за тѣхъ отпуска.

Така появилото се пепиниерство не оправдаваше напълно своето прѣдназначение, било по незнание, било по независящи отъ него причини. Всички гледахме на него като на нѣщо врѣменно, като мислихме, че за 10-на години ще си възобновимъ старитѣ лозя и въпроса ще се разрѣши. Така като гледахме на тая работа, нито себе си задоволихме за прѣснатитѣ пари и трудове, нито консоматоритѣ на произведението ни — лозаритѣ. Обаче, опита ни доказа, че лозята ще ги възобновяваме до когато искаме да имаме лозя и че пепиниерството ще съществува до като има лозя.

Ето защо ние пепиниериститѣ се оплакваме че губимъ, а лозаря (още повече реве, че го измамили първитѣ. Пепиниериститѣ не сж ангели пратени отъ Бога за да произвеждатъ лози съ молитви и да ги раздаватъ, па ако щете и да ги засадятъ и отгледатъ, а лозаря да чака само г, озде да бере, а сж хора, като тѣхъ, прѣгърнали това занятие не отъ любовъ къмъ лозата, а отъ нужда за прѣпитанье. Пепиниериститѣ изучаваха и изучаватъ пепиниерството съ свои ограничени сръдства и познания и правила сж и ще правятъ грѣшки, като тѣхъ, защото само който не върши една работа, той не грѣши въ нея.

Тѣ сж подъ ударитѣ на сжщитѣ икономически, почвени и климатически условия, подъ които пжшкатъ и самитѣ лозари.

У насъ нѣма пепиниеристъ, който да не е сжщеврѣменно и лозаръ, така щото тѣ сѣ своитѣ грѣшки оцетиха прѣди всичко себе си.

Най-послѣ и самия лозаръ сѣ разбъркани тѣ си познания по новото лозарство и сѣ прѣкалената си иконимия и търсене на всичко по-ефтино безъ огледъ на качеството му е едно отъ главнитѣ виновници за неуспѣха на новото лозарство у насъ. За това и той нека се научи какво трѣбва да купува и сади, но и какво да заплаќи за него и какъ по-нататъкъ да си отгледва лозята.

Най-сетнѣ всички трѣбва да признаемъ, че сме грѣшили и ще грѣшимъ до като не заработимъ задружно.

Причинитѣ и грѣшкитѣ направени до сега въ областта на новото лозарство отъ държавата, пепиниериститѣ и лозаритѣ сж много и се разпрѣдѣлятъ на всички ни. За това нека оставимъ миналото на страна, като прѣстанемъ да се обвиняваме е динъ другъ и да се заловимъ всички сдружени и организирани по отдѣлно за сериозна работа за да оправдае всѣки прѣдназначението си.

Така събрани на групи ще изучаваме икономическитѣ, почвентѣ и климатическитѣ условия и техническитѣ похвати и пр., които указватъ влияние и спжватъ правилното развитие на пепиниерството и лозарството у насъ. Събрани така, хора сѣ еднакви интереси и болки, ще се учимъ единъ другъ, ще размѣняваме мисли върху мѣркитѣ, които трѣбва да възприемемъ за подобрението на занаята си и все ще се доближимъ сѣ по-малко грѣшки и жертви до желаното. Тогава ще видимъ кой кого лъже и измамва и кой какво трѣбва да върши. Сами ще си истѣкнемъ болкитѣ и нуждитѣ и сами ще си помогнемъ като вкупомъ поправимъ прѣди всичко своитѣ грѣшки и възприемемъ всичко ново и полезно, което може да ни доведе по-скоро до посигане на цѣлитѣ си.

Ето, на 28 августъ т. г. събранитѣ тукъ пепиниеристи отъ всички крайща на България сѣ пълно спокойствие и безпристрастие, макаръ и за късо врѣме, разискаха маса въпроси на деня и се взеха рѣшения отъ голѣма важность.

Първиятъ въпросъ — отношенията на пепиниериста сѣ лозаритѣ — сѣ който се занима конгреса, при общи признания, че не сж такива каквито трѣбва да бждатъ, че виновницитѣ за това не сж само първитѣ, а и вторитѣ, се рѣши за нацрѣдъ да се взематъ мѣрки за подобрението имъ. Единъ отъ щекотливитѣ въпроси — вноса на гладки прѣчки — отъ вѣнъ — който до сега е разрѣшаванъ споредъ личнитѣ интереси на нѣкои спекуланти или споредъ едностранчивитѣ разбирания на нѣкой държавенъ органъ явилъ се случайно на сцѣната, се разискава и разрѣши много правилно. Всички (сѣ малко изключение на заинтересованитѣ търговци) рѣшиха

да се иска отъ респективнитѣ власти да забранатъ вноса още идущата година. Това зло за нашето лозарство се поддържаше отъ самитѣ насъ съ нашитѣ пари, но дойде най-сетнѣ часътъ на всеобщото опомнюване и рѣшение да се изгони веднажъ за винаги и то отъ самитѣ насъ. Трѣбва най-сетнѣ да се отрѣжатъ ржцѣтъ на тия спекуланти, които до сега бъркаха брутално въ нашитѣ кесии, и въ замѣна на това, ни даваха сухи и смѣсени клечки. Нека всички си насадимъ маточници, защото доказа се вече че у насъ можемъ сами да си произведемъ по-добри гладки прѣчки отъ тѣхнитѣ. Тогава ще знаемъ какви сортове ще облагородяваме, какви ще продаваме и тогава ще бъдемъ доволни и ние и лозаритѣ. Най-сетнѣ ако трѣбва да си купимъ още една година гладки прѣчки нека това стане подъ наши условия, прямия ни контролъ и спороветѣ да се разрѣшаватъ отъ нашитѣ сѣдилища.

Най-важниятъ въпросъ, съ който се занима конгреса, бѣше: „неужно и възможно ли е сдружаванieto на всички пепиниеристи въ България безъ разлика на образование и положение“. Сдружение на пепиниериститѣ въ една мощна професионална организация, която да си постави за цѣлъ борба противъ всичко, което ни спъва и прѣчи за да поставимъ пепиниерството, а слѣдъ него слѣдва само по себе си и лозарството на подобающата му висота. Защото имаме ли уредено и добро пепиниерство ще имаме добри и сравнително качеството си ефтини лози и добри, трайни и доходни лозя. Двѣ мнѣния по тоя въпросъ нѣмахме и, за щастие на пепиниеристи, лозари и държава, всички присъствующи, безъ изключение нито на единъ, рѣшиха и основаха дружество на Българскитѣ пепиниеристи въ гр. Плѣвенъ. Дружество, което прѣди всичко да сгрупира около себе си въ едно силно тѣло всички пепиниеристи, безъ разлика на образование и положение за да почнатъ всички заедно ползотворна за себе си и въобще за страната ни работа. То ще се бори за повдигането и защитата на материалното и моралното състояние на членоветѣ си. Сжщо ще се старее да урегулира и стабилизира производството и търговията на лозовия материалъ у насъ, който е основата на новото ни лозарство.

Дружеството, чрѣзъ органа си „Пепиниеристъ“, ще сѣе знание и свѣтлина между пепиниеристи и лозари за производството на лозитѣ и въобще културата на лозата. Ще дава свѣдѣния за пазаря на лозитѣ у насъ и вънъ, като ще гледа съ посрѣдничеството си да поднася по-износни условия за покупка и продажба на гладки и облагородени лози. Въ органа ни „Пепиниеристъ“ всѣки членъ или ученъ лозаръ ще може да се изкаже по недѣлитѣ на пепиниерството и лозарството и да ни укаже мѣрки и срѣдства за прѣмах-

ването имъ. Съ това ще можемъ да се доберемъ и възприемемъ всичко ново и приложимо, което ни носи всѣки новъ день теорията и практиката по новото лозарство.

Прие се устава на дружеството, макаръ не толкозъ пълненъ и подробенъ, но ясно очертávaщъ цѣлитъ на дружеството. Ето на, за кѣсо врѣме така събрани единъ до другъ, колко мисли се размѣниха, колко планове се прѣдставиха, въобще колко работа се свърши и се видя, че ползата отъ задружната работа е голѣма и наложителна. Видѣхме на кратко какво е било и е пепиниерството и какво може да се направи отъ много умове събрани на едно.

Знайте сега всички, че основния камакъ на бъдещата ни силна и мощна организцiя се постави и че на всички ни дългъ се налага всѣки съ каквото може да помогне за да се съгради крѣпостта на силата, занаята и практиката. Но една организация за да реализира своитѣ идеали трѣбва прѣди всичко да стане силна, като прибере въ редоветѣ си всички, които се движатъ въ живота отъ сжщитѣ идеали и интереси. За това искаме ли да прѣдставяваме сила, която да играе подобающа роль въ живота и дѣйността да е ползотворна, трѣбва всички пепиниеристи движущи ги тия идеали и интереси да влѣзатъ въ дружеството, като се запишатъ за членове и дадатъ своята материална и морална подкрѣпка.

Такова дружество ще може зорко да слѣди всички докосващи се до него въпроси и въ всѣки даденъ моментъ твърдо ще застане на поста си. Силата и знанията ни сж въ сдружаването и нека сички си подадемъ братски ръцѣтѣ и рамо до рамо като другари отъ една професия и едни цѣли и интереси въ живота задружно и по-крѣпко понесемъ товара, съ който сме се ангажирали.

Пепиниеристи, влѣзте всички като членове на това дружество, подкрѣпете го материално и морално и вземете живо участие въ неговия животъ, за да го засилите и поставите на още по-солидна основа, като му дадете насока каквато намѣрите за разумно.

Ако не сме схванали вѣрно вашитѣ интереси и идеали, елате и съ своята теория и практика ни докажете противното, тогава ние сами ще Ви послѣдваме.

Всѣко новоначинание е трудно и не дава бърже очакваното, но ние членоветѣ — силата и живота на това дружество, въодушевени отъ една мисль и пионери на една кауза, съ твърда воля, постоянство и пълна вѣра въ бъдещето му, ще съумѣемъ да го поставимъ на подобающата му висота и му дадемъ вѣрна насока.

Органа ни ще ни служи като посрѣдникъ за да се разберемъ, обмислимъ и начертаемъ за идущия конгресъ какво трѣбва да прѣдприемемъ за да оправдаемъ сжществуването си.

Прочие, другари пепиниеристи, не жалете време и пари, а по-скоро се запишете членове въ това дружество, подкрепете го, поддържайте органа му, защото само то, т. е. ние сдруженитѣ пепиниеристи ще извоюваме своитѣ права и ще реализираме своитѣ идеали — идеали не на шепа хора, а на цѣла лозарска България.

Г. К. Червенковъ.

Каква ще бжде организацията на дружеството на българскитѣ пепиниеристи.

Готовността на пепиниериститѣ да се отзоватъ на поканата на нѣколко души тѣхни другари да зематъ живо участие въ разискванията на първия конгресъ на българскитѣ пепиниеристи, показва до колко тѣсно ги свързва работата, чрѣзъ която сж се заловили да помагатъ за подигането на западналото българско лозарство. Това показва още до колко е нарастнала нуждата отъ сплотяване на пепиниериститѣ за задружна работа.

Като плодъ на първия конгресъ се яви „дружеството на българскитѣ пепиниеристи“, което е повикано да играе голѣма роль въ българското лозарство. Обаче, за да може то да тръгне въ своя пжть, ще трѣбва да се организира. Въ устава на дружеството е легнала най-простата форма на организация, която е и най-практичната, а именно: управлението на дружеството се повѣрѣва на *управителенъ съветъ* избранъ за една година, който се сношава съ членоветѣ на дружеството чрѣзъ свои *кореспонденти* избрани измежду тѣхъ.

Отъ това лесно е да се разбере, че, слѣдъ управителния съветъ, най-важна роль въ работитѣ на дружеството ще играятъ кореспондентитѣ, които ще бждатъ въ тѣсни връзки съ пепиниериститѣ. На тѣхъ управителниятъ съветъ ще гледа като на най-добритѣ свои помощници. Тѣ ще бждатъ главния факторъ за напредъка на дружеството.

Управителниятъ съветъ ще направлява работитѣ на дружеството въ смисълъ да се постигнатъ цѣлитѣ му изброени въ устава. За всѣки въпросъ отъ голѣма важностъ за организацията ще се свиква управителния съветъ, а тамъ, дѣто се яви нужда, ще се сезиратъ кореспондентитѣ, които отъ своя страна свикватъ на сбирка своитѣ другари отъ района и размѣняватъ мисли върху въпроситѣ положени отъ управителния съветъ. Съставениятъ за това протоколъ, подписанъ отъ всички присѣтвующи на сбирката, ще се изпраща на управителния съветъ за по нататъшно разпореждане.

Завѣренъ отъ кореспондента прѣписъ отъ тоя протоколъ се пази въ архивата му.

Х Р О Н И К А

Разрѣшенъ вносъ на американски лози. Министерството на Търговията и Земледѣлието е издало слѣдното окръжно, съ което урежда внасянето на лозовъ материалъ отъ странство:

Прѣдъ видъ на обстоятелството, че произвеждания въ насъ американски лозовъ материалъ (гладки пръчки), който служи за правене на нови лоза не е въ състояние да удовлетвори нуждитъ на лозаритѣ. Министерството разрѣшава и тая година вноса на гладки американски лозови пръчки отъ странство, а именно: отъ Алжиръ, Франция, Австро-Унгария, Сърбия, Ромжния и др. подъ условия:

1. Ако правителствата на тѣзи страни (държави) приематъ щото констатациитѣ на българскитѣ лозарски власти, по отношение на автентичността и качеството на лозовия материалъ, съгласно условията по вносъ и рѣшението на българскитѣ сѣдилища, да бждатъ задължителни и неупорими подъ никакъв прѣдлогъ за тѣхнитѣ поданици — продавачи на лози.

2. Вносътъ и търгуването съ гладки американски лозови пръчки е свободенъ за всѣкого и то само съ прѣпоръчанитѣ отъ министерството сортове.

3. Вносътъ на каквито и да било присадени или укоренени американски лози е абсолютно забраненъ.

4. Всѣка пратка съ американски пръчки (рѣзници) трѣбва да е придружена съ декларация за съдържаемото количество лозови пръчки по сортове въ каситѣ и автентичността на лозитѣ. Декларациитѣ трѣбва да бждатъ издадени отъ самитѣ продавачи на лозитѣ и подписитѣ имъ да сж завѣрени отъ тамошнитѣ общински власти.

5. Внасянитѣ американски лозови пръчки (рѣзници) трѣбва да отговарятъ на слѣднитѣ условия:

а) Да бждатъ узрѣли.

б) Да сж напълно здрави, т. е. да не сж заразени отъ нѣкоя болестъ или бити отъ градушка.

в) Да сж дебели на горния край минимално $5\frac{1}{2}$ м. м. и 12 м. м. минимално на долния.

г) Да сж сѣция сортъ за каквито сж купени (автентичността имъ).

д) Да не сж сухи.

е) Пръчкитѣ трѣбва да бждатъ грижливо опаковани въ сандъци и сортоветѣ точно и ясно означени съ етикети.

6. Държавата ще контролира всѣка пратка отъ внесениитѣ отъ странство американски лозови пръчки (рѣзници).

7. Всички негодни и неотговарящи на пунктъ 4 и 5 материали, които държавната лозарска контрола констатира, нѣма да се пропускатъ въ страната.

8. Внасянето на американски лозови пръчки (рѣзници) е позволено само прѣзъ митницитѣ: Ваѣна, Бургазъ, Царибродъ, Видинъ, Ломъ, Свищовъ, Русе и Силистра.

9. Управителитъ на горѣизброенитѣ митнически пунктови, прѣзъ които е само разрѣшено пропускането на американскитѣ лозови прѣчки сж длѣжни да съобщаватъ веднага за пристигналитѣ партии лози на респективния агрономъ, безъ чието знание не може да стане осво-бождаването.

Агрономитѣ въ митническитѣ пунктове сж длѣжни да водятъ точни свѣдѣния за количеството на внесения, прѣзъ митницата, лозовъ материалъ, отдѣлно по сортове. Слѣдъ свършването на вноса, тѣ прѣд-ставяватъ въ министерството вѣдомость, отъ която да се види, колко гладки прѣчки, по сортове и по околии, сж внесени въ страната и отъ коя държава.

Земледѣлска изложба въ Ломъ. На 8—11 септемврий т. г. се състоя въ Ломъ земледѣлска изложба уредена отъ Видинската окръжна постоянна комисия.

Лозарска сбирка въ Ломъ. По случай земледѣлската изложба въ Ломъ, бѣ свикана лозарска сбирка за размѣняване на мисли върху нѣкои много важни въпроси по лозарството. Обаче тая сбирка не се е състояла.

Чехска изложба на земледѣлчески машини и орждия въ София. На 11 т. м. се откри Чехската изложба за земледѣлчески машини, която ще трае до 9 октомври.

Посѣтителитѣ пжтуватъ по държ. желѣзници съ 50% намаление.

Земледѣлска изложба въ гр. Т. Пазарджикъ. Отъ 26 сеп-темврий до 30 сжщи Пловдивското подвижно землед. училище съ срѣд-ства на Пловдивския окр. съвѣтъ е уредило земледѣлска изложба

Вноса на облагородени лози. Научаваме се, че нѣкои тър-говци на амеркански лози сж правили постѣпки прѣдъ Министерството на Търг. и Земледѣлието да имъ се разрѣши вноса и на облагородени лози отъ странство.

На почитаемото министерство е извѣстно, че тая година ще се получатъ у насъ голѣмо количество облагородени лози, които ще удо-влетворяятъ напълно нуждитѣ на лозаритѣ и не вѣрваме да се намѣри държавникъ, който, за да угоди на нѣколко спекуланти, ще прѣнебрѣгне интереситѣ на пепиниерството и лозарството у насъ.

Наредби и съобщения на дружеството.

У С Т А В Ъ

на

дружеството на Българскитѣ пепиниеристи.

Основание.

Чл. 1. Между подписалитѣ тоя уставъ и тия които ще се при-сѣдинатъ въ послѣдствие, се състави дружество на Българскитѣ пепини-еристи съ неопрѣдѣленъ срокъ на траяние и съ сѣдалище гр. Плѣвенъ.

Чл. 2. Дружеството ще носи име: „Дружество на Българските пепиниеристи“.

Цѣль.

Чл. 3. Дружеството ще се грижи за повдигането на материалното и моралното състояние на членоветъ си.

Чл. 4. Ще работи и за напредъка на новото лозарство въ страната.

Чл. 5. Ще се старае да урегулирва и стабилизира производството на лозовия материалъ у насъ и търговията съ него.

Чл. 6. Да издава бюлетинъ съ име: „Пепиниеристъ“ редактиранъ отъ редакционенъ комитетъ.

Съставъ.

Чл. 7. Дружеството се състои отъ членове редовни и почетни.

Чл. 8. Редовни членове могатъ да бждатъ всички български поданици съ граждански и политически права, които произвеждатъ лозовъ материалъ за търговия. Тѣ ще внасятъ при записването си първоначална вноса 10 лева и членски вноски годишно 12 лева, платани по 6 лева въ началото на всѣко полугодие и се задължаватъ да получаватъ дружествения бюлетинъ „Пепиниеристъ“, за който ще плащатъ по 3 лева годишно.

Чл. 9. Почетни членове могатъ да бждатъ всички учени лозари, земледѣлци и др., които съ своитъ познания и трудъ допринесатъ нѣщо за прѣуспѣването на дружеството и тѣзи които дадатъ на дружеството извѣстна материална подкрѣпа.

Почетни членове се провъзгласяватъ само отъ годишното събрание и тѣ иматъ само съвѣщателенъ гласъ.

Чл. 10. Членството прѣстава въ случай на смъртъ или изключване.

Чл. 11. Изключватъ се отъ годишното събрание всички провинили се членове въ работене противъ интереса на дружеството и духа на устава; тѣзи които не сж си изплатили членскитъ вноски до края на годината; и тѣзи които двѣ години подъ редъ не присѣствуватъ на годишнитъ събрания.

Управление.

Чл. 12. Дружеството се управлява отъ управителенъ съвѣтъ въ съставъ: 1 прѣдседателъ, 1 подпрѣдседателъ, 1 секретаръ-дѣловодителъ, 1 касиеръ и 3 членове-съвѣтници. Тѣ се избиратъ всѣка година отъ годишното събрание и могатъ да бждатъ прѣизбирани. Длъжноститъ въ управителния съвѣтъ сж почетни.

Чл. 13. Управителниятъ съвѣтъ се сношава съ членоветъ на дружеството, чрѣзъ кореспонденти опрѣдѣлени отъ тѣхъ за всѣки районъ.

Чл. 14. Управителниятъ съвѣтъ се свиква на събрание отъ прѣдседателя, или въ негово отсъствие, отъ подпрѣдседателя, когато намѣри той за нужно, или по желанието на една втора отъ членоветъ на управителния съвѣтъ.

Чл. 15. Рѣшенията на събранията се считатъ за законни когато присѣствуватъ най-малко половината отъ членоветъ на съвѣта или на слѣдующия день, колкото и да се явятъ.

Чл. 16. Прѣдседателя на управителния съвѣтъ е и прѣдседателъ на годишното събрание.

Чл. 17. Управителниятъ съвѣтъ свиква членоветъ на дружеството на годишни и извънредни събрания. Годишното събрание се свиква всика година въ края на мѣсецъ августъ, а извънреднитъ — всѣкога, когато намѣри за нужно управителния съвѣтъ или по желанието на една трета отъ членоветъ на дружеството.

Чл. 18. Рѣшенията на събранията съ законни, когато присѣствуватъ най-малко половината отъ членоветъ на дружеството, като за присѣствующи се считатъ и тия, които сж сжобцили, че се солидаризиратъ се рѣшенията на събранието. Въ случай, че се не явятъ нужното число членове, на слѣдния день събранието засѣдава съ колкото члена и да се яватъ и рѣшенията му се считатъ законни.

Чл. 19. Годишното събрание избира контролна комисиия, която провѣрва смѣткитъ на касиера и докладва за това на събранието.

Чл. 20. Дружеството има печатъ съ кръгла форма съ надписъ: „Дружество на Българскитъ Пепиниеристи — Плѣвень“ и въ срѣдата изразени двѣ рѣцѣ облагородяващи лоза.

Срѣдства.

Чл. 21. За постигане на цѣльта си, дружеството събира: а) членски вноски, б) абонаментъ на бюленина, и в) случайни постѣпления.

Чл. 22. Настоящиятъ уставъ е на проучване за една година.

гр. Плѣвень, 29 августъ 1911 год.

Подписали саморѣчно: прѣдседателъ: Г. Николовъ, подпрѣсидатели: К. Гюлеметовъ и Д. Ангеловъ, секретари: М. Тошковъ, Д. Николовъ и Ат. Гитевъ.

Членове: М. Савовъ, Ст. х. Недевъ, Г. К. Червенковъ, Ангелъ Миновски, С. Т. Табаковъ, А. Влаевъ, Др. Т. Драголевъ, (не се чете), Ст. Господиновъ, М. Дончевъ, П. Захариевъ, Д. Ф. Дралоновъ, Г. Т. Ангеловъ, Ив. Цековъ, Ас. Димитровъ, Н. Колевъ, П. Банковъ, Бор. Велевъ, Т. Каваклийски, В. Митевъ, С. не се чете, Ст. Гошевъ, Влад. Калиновъ, Ив. Спирдоновъ, Д. Илиевъ, Ал. Серафимовъ, Ил. Гошевъ, Хр. А. Стамболиевъ и Асп. Цвѣтковъ.

ДРУЖЕСТВО

на

Българскитъ Пепиниеристи

№ 73

27 септемврий 1911 година.

гр. Плѣвень.

ОКРЪЖНО.

До Господа

*членоветъ на дружеството на
Българскитъ пепиниеристи.*

ГОСПОДА,

За да може да задѣйствува току що основаното дружество на Българскитъ пепиниеристи тъй както трѣбва, необходимо е да се опрѣдѣлатъ часъ по-скоро районитъ и да се избератъ кореспонденти за тия райони. Поради това, управителниятъ съвѣтъ Ви поканва да свикате по-скоро другаритъ си и размѣните мисли и вземете рѣшения върху слѣднитъ въпроси:

1. Да се избере единъ кореспондентъ и единъ неговъ замѣстникъ за случаитъ, когато кореспондента отсъствува отъ района.

35639

2. Да се опрѣдѣли районъ, въ който избрания измежду Васъ кореспондентъ ще може да дѣйствува.

3. Да се натоваратъ нѣкои членове, които да приготвятъ и прататъ на управителния съвѣтъ въ най-късъ срокъ слѣднитѣ свѣдѣния:

а) Пъленъ списъкъ на пепиниериститѣ въ района Ви.

б) Пъленъ списъкъ на притежателитѣ на маточници и укоренилища съ обозначение на мѣстонахождението имъ, количеството на главинитѣ-майки и поставенитѣ на укореняване присадени или диви прѣчки, по сортове, сегашното имъ състояние и прѣдполагаетъ реколта.

в) Списъкъ на пепиниериститѣ, които се нуждаятъ отъ диви прѣчки съ обозначение на количеството по сортове.

При това се умолявате да поканите всичкитѣ пепиниеристи отъ района Ви да се запишатъ за членове на дружеството и да дадатъ реклами за своитѣ пепиниери, които да се напечататъ въ списанието срѣщу опрѣдѣлена такса.

Понеже за успѣха на дружеството много ще помага и неговия органъ — списанието — поканете другаритѣ си да се грижатъ за най-широкото му разпространение, като записвагъ абонати. Прѣдъ видъ на това, че стойността на абонамента е малка — 3 лева годишно — да се изисква въ прѣдплата, при записването.

Като обръща сериозното Ви внимание върху изложеното до тукъ, управителниятъ съвѣтъ се надѣва, че не ще си поскъпите труда за да вземете инициативата за свикането на първата сбирка на пепиниериститѣ въ района Ви и ще положите всичкото си старание за да може сбирката да се състои и да деде очаквания резултатъ.

Понеже канцеларията на дружеството не притѣжава всичкитѣ адреси на пепиниериститѣ и не знае кои отъ тѣхъ сж по-свободни и биха имали възможность да услужатъ, управителниятъ съвѣтъ се обръща къмъ изброенитѣ въ слѣдния списъкъ другари, като ги моли да взематъ инициативата за свикването на сбиркитѣ.

- 1) Фердинандъ — Иванъ Цѣковъ.
- 2) Берковица — Михалъ Клисурски
- 3) Сливенъ — Г. Ив. Сарживановъ и Ст. Поповъ.
- 4) Орѣхово — Бояджиевъ и Комаровъ.
- 5) Карлово — Ив. Г. Арменовъ.
- 6) Ямболъ — Петко Ив. Лазаровъ.
- 7) Варна — Коста Панайтовъ.
- 8) Попово, с. Ковачевецъ — Ангелъ х. Трифоновъ.
- 9) Бѣла — Бр. Крушкови.
- 10) с. Двѣ Могили, Бѣленско — Юрданъ Радевъ.
- 11) с. Острица, Бѣленско — Иванъ Пенчевъ.
- 12) Враца — Петръ Пиронковъ и Константиновъ.
- 13) Троянъ — Пенчо Минковски.
- 14) Провадия, с. Анъ-Къююнъ — Андрѣя Цвѣтковъ.
- 15) Чирпанъ — Добри Манджаковъ и Ив. Владевъ.
- 16) Стани-Мака — Бр. Кузмови и Д. П. Драголевъ.
- 17) Тутраканъ — Владимиръ Калиновъ.
- 18) Дупница — Панчевъ.

- 19) Шуменъ — Ст. Господиновъ.
- 20) Ески Джумая — Ив. С. Димовъ.
- 21) Русе — П. Захариевъ.
- 22) Ст. Загора — Ан. Бунарджиковъ.
- 23) Плѣвенско, с. Петерница — Захари Илиевъ.
- 24) Прѣславъ, с. Златаръ — свещеникъ Ив. Василевъ.
- 25) Силистра — В. П. Неновъ и П. Антоновъ.
- 26) Бѣла-Слатина, с. Еници — Г. Симеоновъ.
- 27) Търновско, с. Мердано — М. Дончевъ.
- 28) Търновско, с. Сергювецъ — А. Миновски.
- 29) Айтось — К. Гюлеметовъ.
- 30) Свищовско, с. Божурлукъ — Христо Гаврайловъ.
- 31) „ с. Драгомирово — Д. Николовъ.
- 32) Свищовъ — Н. В. Тодоровъ.
- 33) Горна Орѣховоца — Ст. х. Недевъ.
- 34) Ловечъ — Ал. Серафимовъ и М. Тошковъ.
- 35) Видинско, с. Видболъ — Д. Ангеловъ.
- 36) Ломъ — Г. Николовъ.
- 37) Кюстендилъ — Каваклийски.
- 38) Русенско, с. Червена вода — Хр. Стамболиевъ.
- 39) Лѣсковецъ — Георги Толевъ.
- 40) Ловченско, с. Горно Павликене — Бочо Хинковъ.
- 41) Видинъ — Тома Н. Ангеловъ.
- 42) Бѣла Черкова, Търновско — .
- 43) Сухиндолъ — А. Влаевъ.

Управителенъ съвѣтъ на дружеството на Българскитѣ пепиниеристи. Учредителниятъ конгресъ на дружеството на Българскитѣ пепиниеристи въ засѣданието си на 29 августъ избра управителенъ съвѣтъ въ съставъ: прѣдседателъ г. Гюро Николовъ отъ Ломъ, подпрѣдседателъ г. Г. К. Червенковъ, отъ Плѣвень, секретаръ-дѣловодителъ г. Н. Дековъ отъ Плѣвень, касиеръ г. А. Серафимовъ отъ Ловечъ и членове г-да Ст. х. Недевъ отъ Г. Орѣховица, Ат. Влаевъ отъ Сухиндолъ и П. Захариевъ отъ Русе.

Каква ще бжде организацията на Българскитѣ пепиниеристи? — Въ отговоръ на полученитѣ многобройни запитвания върху организацията на дружеството, помѣстваме на стр. 13 въ тоя брой на списанието специална статия подъ същото заглавие.

Свѣдения за състоянието на укоренилищата и маточниците и търговията съ лозовъ материалъ.

Стара-Загора, 12 септемврий 1911 год Облагородени укоренени прѣчки въ града и околията ни има приблизително около 100 декара или 1,500,000 прѣчки Тѣзи отъ тѣхъ, които сж стратифицирани ще иматъ приблизително 30—40% прихванати. Поставени направо има малко и ще иматъ процентъ 10—15%. Процента на тѣзи посѣднитѣ се намали отъ ранната суша. Проливнитѣ лѣтни дъждове не нанесоха никаква врѣда на укоренилищата.

Пероноспората не се разви въ голѣмъ размѣръ. Тамъ, дѣто се яви, тя се локализира отъ вѣтроветѣ и прѣскането съ бордолезовия разтворъ. Прѣхванатитѣ лози иматъ добъръ растъ, макаръ на нѣкои мѣста укоренилищата да сж поени едва два пѣти прѣзъ цѣлото лѣто. На зелено облагородени имаме малко, които сж дали добри резултати въ прѣхвашане и растъ.

Маточници имаме малко основани, около 50 декара двѣ годишни и едно годишни. Иматъ много буенъ прирастъ, узрѣването ще стане напълно макаръ да не сж дигнати на колове.

Старитѣ лозя въ града и околията ни сж почти на унищожаване. Тѣзи отъ тѣхъ, които не сж унищожени отъ филексерата и сж били прѣдпазени миналата година отъ пероноспората, иматъ добро плодородие. Останалитѣ нѣматъ плодъ.

Пероноспората по старитѣ лозя сжщо се яви въ слабъ размѣръ.

Възобновени съ американска подложка лозя имаме най-стари 3—годишни — около 15—20 декара, двѣ годишни — 300—400 декара и едно годишни 400—500 декара. Тукъ новитѣ лозя върватъ много успѣшно: тригодишнитѣ иматъ добъръ плодъ, двѣгодишнитѣ сж доста буйни и нѣкои отъ тѣхъ иматъ плодъ, едногодишнитѣ се прѣхванаха добръ и избуяха много, благодарение на лѣтнитѣ дъждове и добрата обработка.

Цѣната на гроздето е значително повишена — 32—40 лева 100 килограма, мѣрата отъ 14 оки (1⁹ кила) мѣстъ се купува 9—10 лева.

А. Н. Бунарджиевъ.

Сливенъ, 9 септемврий 1911 год. Състоянието на укоренилищата прѣзъ тази година е слѣдното: прихващане срѣдно, отлично запазени отъ пероноспората. Маточници тукъ още нѣмаме. Състоянието на лозята е лошо. Цѣната на гроздето е 35 ст. килограма.

Г. Ив. Сарживановъ.

с. Сухиндолъ, 12 септемврий 1911 год. $\frac{2}{3}$ отъ укоренилищата сж почти добри, дали сж добъръ процентъ на прихващане, добри спойки, срѣденъ растъ, въ нѣкои даже съ много силенъ растъ и запазени отъ пероноспората, а $\frac{1}{3}$ сж задоволителни, съ рѣдки изключения сж съ 15—25% прихванати. Съ двѣ думи, почти всички укоренилища сж добри.

Състоянието на лозята е удовлетворително: 10% сж съ отлично плодородие и добръ запазени отъ пероноспората, 20% сж срѣдно запазени отъ пероноспороата и остатъка — 70% сж съвършено унищожени. Само въ запазенитѣ лозя, гроздето можа да озрѣе добръ дѣто мѣстътъ ще бжде съ 20% захаръ, въ по-слабо нападнатитѣ — 16—17%, а въ най-силно нападнатитѣ — 15—16%.

Цѣната, споредъ днешнитѣ пазарни цѣни, е до 7 лв. срѣдно на ведро отъ 12 оки съ джибрата. Ако има напливъ отъ външни търговци, прѣдполага се цѣната да се повиши.

Първиятъ дъждъ, който падна прѣди 7 дни, бѣ благоприятенъ за лозята, обаче, сегашниятъ ще нанесе пакости, ако продължава да вали т. е. ще се яви плѣсенисване и загниване на гроздето.

Дъждоветѣ прѣнесоха най-голѣма полза за обръщане на мѣстата за лозя, която работа може отъ сега да започне.

А. Влаевъ.

Това заявление да се откъсне по линията и да се прати.

До господина *Прѣдседателя на дружеството на Българскитѣ пепиниеристи*

въ гр. *Плѣвенъ*.

Заявление

отъ

пепиниеристъ въ

Господинъ прѣдседателю,

Като заявявамъ, че ми е извѣстенъ устава на прѣдседателствуваното отъ Васъ дружество, най-учтиво Ви моля да направите потребното за да бжда приетъ за редовенъ членъ на това дружество.

Съгласно чл. 8 отъ устава на дружеството, днесъ изпратихъ съ пощенски записъ № на касиера на дружеството, г-нъ Алекси Серафимовъ въ гр. Ловечъ, сумата 19 лева, отъ която 10 лева за първоначална вноса, 6 лева членски вносъ за първото полугодие и 3 лева абонаментъ на сп. „Пепиниеристъ“.

..... 1911 год.

Съ почитание:

